

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е № 6

Гр.София, 03.10.2012 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Апелативния специализиран наказателен съд, в публичното съдебно заседание на двадесет и пети септември през две хиляди и дванадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Костова
ЧЛЕНОВЕ: ДРАГОМИР КОЯДЖИКОВ
ДАНИЕЛА ВРАЧЕВА

в присъствието на секретаря Петрана Христова и прокурора Светлана Фотева след като разгледа докладваното от председателя ВНЧД № 123 по описа на АСпНС за 2012 година и за да се произнесе взе предвид следното:

С протоколно определение от 03.07.2012 година по НЧД № 924/2012 год., Специализираният наказателен съд, трети състав, е кумулирал на основание чл.25, ал.1 вр. с чл.23, ал. от НК наложените на осъдения Т. Б. Т. наказания по НОХД № 1128/2012 год. на РС П. и НОХД № 8/2012 год. на СпНС, като му е определил едно общо най-тежко наказание в размер на ШЕСТ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА, при първоначален „строг“ режим за изтърпяване, с настаняване в затвор или затворническо общежитие от закрит тип. На основание чл.24 от НК, общото наказание е било увеличено с два месеца лишаване от свобода или осъденият следва да изтърпи ОСЕМ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА, с определен пак първоначален „строг“ режим, с настаняване в затвор или затворническо общежитие от закрит тип. Съобразно чл.59, ал.1 от НК и чл.25, ал.2 от НК от общото, най-тежко наказание на осъдения е приспаднало времето, през което Т. е бил с мярка за неотклонение „Задържане под стража“ по НОХД № 8/2012 год. на СпНС, а именно от 06.05.2011 год. до 18.09.2011 год. и е приспаднала изтърпяната част от наказанието по НОХД № 1128/2012 год. на РС П., считано от 16.05.2012 год.

Със същото определение, съдът е постановил отделно изтърпяване от осъдения на наказанието, наложено му по НОХД № 1894/2009 год. на РС П. – шест месеца лишаване от свобода, при „строг“ режим, приведено по-рано в изпълнение на основание чл.68, ал.1 от НК и наказанието, наложено му по НОХД № 1837/2008 год. на РС П. – глоба в размер на 500 /петстотин/ лева.

Против определението, в частта му относно приложението на чл.24 от НК, е постъпила жалба от адв.Ц. – служебен защитник на осъдения Т., с оплакване за явна несправедливост на санкцията. В жалбата се излагат доводи, че общото най-тежко наказание, е достатъчно за превъзпитанието на лицето и не се налага неговото увеличаване. В тази връзка се моли определението в атакуваната му част да бъде отменено.

В съдебно заседание на въззивната инстанция представителят на Апелативна специализирана прокуратура изразява становището, че увеличаването по чл.24 от НК е уместно, с оглед редицата осъждания на дееца, последните от които за еднотипни престъпления, поради което предлага определението да бъде потвърдено.

Осъденият Т. лично и чрез защитника си адв.Ц., заявяват че поддържат жалбата с наведените в нея оплаквания. Допълнително изтъкват, че противоправната дейност е била епизодична, а не е съставлявала упорит стремеж за нарушаване на правовия ред, поради което молят жалбата да бъде уважена, за да се даде възможност на осъдения за по-бърза обществена интеграция.

Апелативният специализиран наказателен съд, като въззивна инстанция, проверявайки изцяло правилността и законосъобразността на обжалваното определение във връзка с направените оплаквания и съобразно с изискванията на чл. 314 от НПК, намира, че в конкретния казус са налице предпоставките на чл.337, ал.1, т.2 вр. с чл.334, т.3 от НПК.

От събраните пред първата инстанция доказателства се установява, че Т. Б. Т. до момента е бил осъждан с четири влезли в сила съдебни акта. Първите два, постановени по НОХД № 1837/2008 год. на РС П. и НОХД № 1894/2009 год. на РС П., са за престъпления по чл.354а, ал.5 и ал.3 от НК, извършени през 2008 – 2009 год., като определенията за одобряване на споразумения за тях, са влезли в сила отново в периода 2008 – 2009 год.

Третото осъждане на лицето е с определение за одобряване на споразумение по НОХД № 1128/2012 год. на РС П., влязло в сила на 04.05.2012 год., като с него на Т. е било наложено наказание ШЕСТ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА, при СТРОГ режим съгласно чл.61, т.2 вр. с чл.60, ал.1 от ЗИНЗС, за престъпление по чл.354а, ал.3, т.1 от НК, извършено на 18.04.2012 год.

Четвъртото осъждане е с определение за одобряване на споразумение по НОХД № 8/2012 год. на СпНС, влязло в сила на 29.05.2012 год., с което на Т. е наложено наказание ПЕТ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА при СТРОГ режим, за престъпление по чл.321, ал.3, т.2 вр. с ал.2 вр. с чл.354а, ал.1 от НК, реализирано в периода месец февруари 2011 год. до 05.05.2011

год. На основание чл.59, ал.1 от НК е било приспаданото задържането на лицето, считано от 06.05.2011 год. до 18.09.2011 год.

С третия и четвъртия от така цитираните по-горе съдебни актове, съдилищата са постановили на основание чл.68, ал.1 от НК изцяло и отделно изтърпяване на наказанието по НОХД № 1894/2009 год. в размер на шест месеца лишаване от свобода /което първоначално е било отложено по чл.66 от НК/, също при строг режим.

Съгласно изисканото в хода на въззивното производство писмо от Началника на Затвора – П., осъденият Т. е изтърпял изцяло на 04.07.2012 год., приведеното по чл.68, ал.1 от НК наказание по НОХД № 1894/2009 год. на РС П., в т.ч. със зачитане на ареста от 06.05.2011 год. до 18.09.2011 год. /който впрочем арест, както се спомена по-горе е представлявал задържане под стража по друго дело, а именно НОХД № 8/2012 год. на СпНС/. Отново видно от същото писмено доказателство, към момента лицето търпи наказанието по НОХД № 1128/2012 год. на РС П., с начало от 04.07.2012 год.

При тези фактически положения, досежно съдебното минало на Т., които са вярно изнесени в мотивите на атакуваното определение, първоинстанционният съд основателно е преценил, че са налице предпоставките за кумулиране на наказанията по НОХД № 1128/2012 год. на РС П. и НОХД № 8/2012 год. на СпНС, понеже престъпленията, за които са наложени, отговарят на условието по чл.25, ал.1 вр. с чл.23, ал.1 НК – да са осъществени преди да е имало влязла в сила присъда /респ. определение за одобряване на споразумение/ за което и да е от тях. Правилно също така е счетено, че общото най-тежко наказание измежду групираниите, е онова в размер на ШЕСТ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА.

По съвкупността, която е изцяло законосъобразно образувана, не се спори от страните. Спори се относно увеличаването на общото наказание с ДВА МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА, което води до санкция в размер на ОСЕМ МЕСЕЦА ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за осъдения. Принципно завишаването отговаря на всички формални критерии на чл.24 от НК, като въззивната инстанция намира, че то се явява и напълно адекватно на противоправното поведение на дееца, а оплакванията в жалбата за прекомерност и несправедливост, се преценят за несъстоятелни. Изводът за проявена престъпна упоритост при осъществяване на деяния, свързани с наркотични вещества, не е пресилен и в този аспект, проверяваното определение не търпи отправените от защитата на жалбоподателя критики. Както правилно е изтъкнал и СпНС, едното от двете осъждания, формиращи съвкупността е по чл.354а, ал.3 вр. с ал.1 от НК, а другото е за участие в ОПГ, създадена с цел да върши престъпления по чл.354а от НК, т.е. начинанията на Т. по просто фактическо боравене с наркотици /регистрирани даже още от

2008 год. с осъжданията, извън настоящата кумулативна група/, са прераснали в престъпно сдружаване с такава цел. Следователно, ясно личи ескалацията в личностовата обществена опасност и обществената опасност на престъпните прояви. Твърдението пък, че същите прояви съставлявали само „един житейски епизод“ в битието на осъдения, според въззивния състав е силно подценяващо действителната ситуация. Апелативният съд възприема довода на първоинстанционния, че чрез механизма на споразумението, Т. предостатъчно е благоприятствал положението си по разискваните дела, за да се ползва от наказания, ориентирани далеч под установения минимум. При групирането обаче, общото наказание, без обжалваното завишаване, би се оказало недостатъчно и крайно снизходително на фона на обсъжданите престъпления. Ето защо, въззивната инстанция счита, че приложението на чл.24 от НК в избрания от СпНС размер, е справедливо и би изпълнило функциите по чл.36 от НК.

Режимът на общото увеличено наказание СТРОГ, с настаняване в затвор или затворническо общежитие от закрит тип, е правилно определен, понеже за Т. важат разпоредбите на чл.61, т.2 вр. с чл.60, ал.1 от ЗИНЗС.

Апелативният съд обръща внимание на долустепенния, че режим се определя едва след окончателното решаване на всички въпроси по параметрите на наказанието по чл.23 – чл.25 от НК, а не както е сторено в случая – произнасяне за режим на общото наказание, а после ново произнасяне за режим на общото увеличено наказание. Такъв подход е не само излишен, но и нормативно несъответен /виж систематиката на чл.301, ал.1 от НПК/, като в тази връзка практиката на ВКС /преди ВС/ е последователна и непротиворечива /Решение № 124/91 от 29.11.1994 год. по н.д. № 547/92 год. на ВС, I н. о., както и Решение № 169/18.03.1974 год. по н.д. № 116/74 год. на ВС, I н.о. и Решение № 93/01.03.1979 год по н.д. № 70/79 год. на ВС, II н.о./.. В случая, той не съставлява порок, отразяващ се на правилността на проверяваното определение, но се отбелязва с оглед недопускането му в бъдеще.

Приспадането по чл.59, ал.1 от НК е законосъобразно, но онова по чл.25, ал.2 от НК следва да бъде коригирано, защото наказанието по НОХД № 1128/2012 год., не е започнало да се търпи от 16.05.2012 год., както е записано в първоинстанционното определение, а от 04.07.2012 год. Грешката произтича от некоректната обобщена информация за изтърпените наказания от осъдения, предоставена на СпНС от ГД „ИН“ София с писмо рег. № 11091. Информацията включва наказания по две дела, едното от които не се кумулира и не може да се приспада. Ето защо, обжалваният акт трябва да се измени в частта относно произнасянето по чл.25, ал.2 от НК. Изменянето произтича от задължението на въззивната инстанция за цялостен контрол по чл.314, ал.1 от НПК, като в случая то не се нуждае от протест, понеже

визираният проблем е по-скоро технически, а не става дума за някакво влошаване положението на жалбоподателя.

Законосъобразно е постановено отделното изтърпяване на наказанията, непопадащи в съвкупността.

При проведеното първоинстанционно производство не са били допуснати процесуални нарушения, които да предпоставят отмяна на определението и връщане на делото за ново разглеждане на СпНС.

Имайки предвид изложеното Апелативния специализиран наказателен съд счита, че на основание чл.337, ал.1, т.2 вр. с чл.334, т.3 от НПК атакуваното определение следва да бъде изменено в горния смисъл, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ИЗМЕНЯ протоколно определение от 03.07.2012 год. по НЧД № 924/2012 год. на Специализирания наказателен съд, трети състав, в частта му относно произнасянето по чл.25, ал.2 от НК, като приспадането на изтърпяната част от наказанието по НОХД № 1128/2012 год. да се счита от 04.07.2012 год.

Потвърждава определението в останалата му част.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: